

Struktura i magnetyzm wybranych politlenków wanadu o mieszanych stanach walencyjnych

Piotr Kozłowski^(*),¹ K. Yu. Monakhov², O. Linnenberg², J. van Leusen²,
C. Besson², T. Secker², U. Englert², P. Kögerler², X. López³, J. M. Poblet³

¹ Wydział Fizyki, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

² Institut für Anorganische Chemie, RWTH Aachen University, Aachen, Germany

³ Departament de Química Física i Inorgànica, Universitat Rovira i Virgili, Tarragona, Spain

Politlenki wanadu zawierające jony wanadu w różnych stopniach utleniania stanowią grupę magnetyków molekularnych o ciekawych własnościach magnetycznych, ale są zwykle trudne w modelowaniu. W niniejszym wykładzie zostaną przedstawione dwa przykłady takich magnetyków: $[\text{VO}_2\text{F}_2@\text{HV}_{22}\text{O}_{54}]^{6-}$ zawierający niezlokalizowane elektrony oraz $(\text{NEt}_4)_5[\text{V}_{16}\text{O}_{38}(\text{Br})]\cdot 2\text{H}_2\text{O}$ o skomplikowanej strukturze krystalicznej.

$[\text{VO}_2\text{F}_2@\text{HV}_{22}\text{O}_{54}]^{6-}$ według obliczeń chemicznych zawiera 6 magnetycznych elektronów niezlokalizowane i dwa zlokalizowane. Uproszczone modelowanie zaniebujące energią kinetyczną było w stanie wyjaśnić w sposób jakościowo poprawny magnetyzm tej molekuly [1]. Jednak dopiero zastosowanie półklasycznego modelu t-J (energia kinetyczna traktowana klasycznie) inspirowanego wynikami obliczeń DFT pozwoliło na dokładne modelowanie własności magnetycznych. Okazało się, że jest ono możliwe tylko wtedy, gdy liczba elektronów niezlokalizowanych jest nieparzysta i wynosi 5 lub 7. Ostatecznie najlepsze wyniki zostały otrzymane gdy uwzględniono mieszanę 3 molekuł o różnej protonacji: $[\text{VO}_2\text{F}_2@\text{HV}_{22}\text{O}_{54}]^{6-}$, $[\text{VO}_2\text{F}_2@\text{H}_2\text{V}_{22}\text{O}_{54}]^{6-}$, $[\text{VO}_2\text{F}_2@\text{V}_{22}\text{O}_{54}]^{6-}$.

$(\text{NEt}_4)_5[\text{V}_{16}\text{O}_{38}(\text{Br})]\cdot 2\text{H}_2\text{O}$ krystalizuje jako skomplikowany kryształ bliźniaczy, co w sposób istotny utrudnia poprawne określenie jego struktury oraz konfiguracji elektronów walencyjnych. Konfiguracja elektronów walencyjnych determinuje stosunek magnetycznych jonów wanadu V^{4+} do jonów niemagnetycznych V^{5+} , który ma istotny wpływ na magnetyzm tego związku. Dokładne symulacje własności magnetycznych w różnych scenariuszach strukturalnych pozwoliły nie tylko wyjaśnić magnetyzm tej molekuly, ale także rzucić nowe światło na jej strukturę. Wykazano, że średni stosunek magnetycznych jonów wanadu V^{4+} do jonów niemagnetycznych V^{5+} , który według obliczeń chemicznych powinien wynosić 8:8 jest w rzeczywistości wynikiem koegzystencji w jednym kryształce 4 różnych molekuł o stosunku $\text{V}^{4+}:\text{V}^{5+}$ równym 8:8, 8:8, 7:9, 9:7.

(*) kozl@amu.edu.pl

1. K. Yu. Monakhov, O. Linnenberg, P. Kozłowski, J. van Leusen, C. Besson, T. Secker, A. Ellern, X. López, J. M. Poblet, P. Kögerler, Chemistry – A European Journal **21**, 2387 (2015)